

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/324/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718200384
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6718200384.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu H. W., s. r. o., so sídlom Q. XX, XXX XX O., H.: XX XXX XXX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Mýtna 48, 810 00 Bratislava, proti žalovanému Q. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XX, XXX XX O., v konaní o zaplatenie X.XXX,XX € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 19Csp/12/2018-111 zo dňa 17. 08. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.206,50 € s príslušenstvom (výrok II.) v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť sumu 1.206,50 € s príslušenstvom (výrok II.) v splátkach po 35,- € mesačne, a to počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré je povinný zasielať žalobcovi vždy do 20. dňa v mesiaci pod následkom straty výhody splátok.

II. Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu X.XXX,XX € spolu s úrokom z omeškania, a to od 31. 03. 2015 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol.

2. Konanie v časti o zaplatenie sumy 345,99 € okresný súd zastavil.

3. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd dospel k záveru, že Zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX zo dňa 24. 04. 2014 uzavretá medzi spoločnosťou D. E. Z., a. s. a žalovaným (ďalej v texte „zmluva o pôžičke“) je zmluvou spotrebiteľskou, ktorá podlieha prieskumu z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zák. č. 129/2010 Z. z.“). Aplikujúc ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ tohto zákona považoval zmluvu o pôžičke za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že je v nej uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Doplnil, že v zmluve o pôžičke uvedená RPMN 22 % vychádzala z výšky ročnej úrokovej sadzby 22 %. Poistenie však nebolo v zmysle vyššie uvedeného dobrovoľné, a teda náklady na platenie poistného (2,31 € mesačne, t. j. 27,72 € ročne) mali byť zohľadnené pri výpočte RPMN, ktorá tak nemala byť 22 %, ale vyššia, a teda nezahrnutím týchto poplatkov za poistenie do celkových nákladov a tiež do RPMN v zmluve o pôžičke došlo ku klamaniu spotrebiteľa ohľadom skutočností, akú sumu za pôžičku má žalovaný zaplatiť celkom, pričom

ide o údaje, ktoré sú pre spotrebiteľa fakticky najpodstatnejšími pri rozhodovaní o tom, či a od koho si úver, či pôžičku zoberie. Súd taktiež dospel k záveru, že predmetná zmluva o pôžičke neobsahuje jej zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/, teda dobu trvania zmluvy a uvedenie termínu konečnej splatnosti, čo spôsobuje, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z. z. sa pôžička považuje taktiež za bezúročnú a bez poplatkov.

4. Následne súd považoval za neplatné ustanovenie bodu 15 bod 2 zmluvy o pôžičke. Konštatoval, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, nakoľko podľa bodu 12.2 zmluvy o pôžičke, ak od zmluvy odstúpi spotrebiteľ, musí jednak odstúpenie doručovať formou doporučenej zásielky (naopak podľa článku 15 zmluvy o pôžičke to už neplatí) a žiadna obdobná fikcia, ako tomu je podľa článku 15 (bod 15.2), pri doručovaní veriteľovi sa neaplikuje. Navyiac je podľa názoru súdu neprípustné, aby sa fikcia viazala na lehotu, ktorú má veriteľ subjektívne určiť - podľa predmetného ustanovenia bodu 15.2 podľa údajov spoločnosti, kedy bola zásielka daná na prepravu. Vnútoraná evidencia v spoločnosti veriteľa ešte neznamená, že zásielka bola skutočne aj daná na poštovú prepravu.

5. Okresný súd doplnil, že žalovaný poprel zosplatenie pôžičky a na toto skutkové tvrdenie žalobca nereagoval, teda účinne skutkové tvrdenia žalovaného o tom, že nedošlo k zosplateniu pôžičky, nepoprel.

6. Vzhľadom na to, že okresný súd vyvodil závery o neplatnosti dojednania úrokov, o neplatnosti ustanovení o poistení, o bezúročnosti a bezpoplatkovosti pôžičky a v spore nebolo preukázané platné zosplatenie pôžičky, súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie za dôvodný len v časti sumy 1.206,50 € (výrok II.). Za dôvodný súd považoval aj nárok žalobcu čo sa týka úrokov z omeškania, ktoré súd priznal do ich zákonnej výšky, najskôr od 31. 03. 2015 ako lehoty určenej žalobcom v žalobe, avšak nie tak, ako si ich uplatnil žalobca, ale len z jednotlivých nesplatených splátok pôžičky pri ich výške 50,- €, kedy jednotlivé čiastkové nepravidelné úhrady zo strany žalovaného súd započítaval na najstaršie nesplatené istiny splátok. Vo zvyšnej časti okresný súd žalobu zamietol (výrok III.).

7. Keďže žalobca zobrať podaním doručeným súdu 14. 08. 2018 žalobu čiastočne vo výške 345,09 € späť, súd v zmysle § 145 ods. 2 CSP v tejto časti konanie zastavil.

8. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, a to voči výroku II., vo vzťahu ku ktorému namietal, že ho súd zaviazal k zaplateniu sumy 1.206,50 € spolu s príslušenstvom k jednorazovej úhrade, teda do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na pojednávaní dňa 17. 08. 2018 poukázal na to, že jeho mesačný príjem, ako aj na zdravotný stav, mu neumožňujú jednorazovo uhradiť tak veľkú sumu, na akú ho zaviazal súd. Zdôraznil, že žalobcovi od mesiaca november 2017 pravidelne uhrádza splátky vo výške 30,10 €, nakoľko vo vyššej sume nie je schopný svoj dlh uhradiť. Spolu s manželkou má žalovaný mesačné náklady na splátky pôžičiek a úhradu bývania až vo výške približne 1.100,- €, pričom ich spoločný mesačný príjem je približne vo výške 1.500,- €. V domácnosti s nimi žije ešte jedno maloleté dieťa, voči ktorému majú vyživovaciu povinnosť. Okrem toho je žalovaný liečený na chronickú pankritídu, ktorá vyžaduje prísnu a finančne náročnú diétu. Jeho pracovisko je vzdialené 170 km, s čím súvisia aj jeho náklady na dochádzanie do zamestnania. K odvolaniu pripojil výpis z účtu za mesiac august 2018 a špecifikáciu výdavkov v domácnosti, ktorú spolu s manželkou mesačne vynakladajú. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti ukladajúcej termín uhradenia dlžnej sumy a zaviazal žalovaného zaplatiť dlžnú sumu v splátkach, nakoľko zaplatenie sumy, na ktorú ho súd zaviazal, je pre neho likvidačné. Navrhol, aby ho súd zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy v splátkach vo výške 35,- € mesačne.

10. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

11. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - ďalej v texte „CSP“) včas podané odvolanie žalovaného prejednal a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 (á contrario) CSP, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho druhom výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.206,50 € s príslušenstvom do 3 dní od právoplatnosti tohto

rozsudku, podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovanému povolil zaplatiť žalobcovi sumu 1.206,50 € spolu s úrokom z omeškania od 31. 03. 2015 až do zaplatenia v splátkach, a to po 35,- € mesačne, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré je povinný zasielať žalobcovi vždy do 20. dňa v mesiaci pod následkom straty výhody splátok.

12. Vo zvyšku (výrok I.), t. j. vo výroku, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 345,99 € zastavené, vo výroku III., ktorým vo zvyšku súd žalobu zamietol a vo výroku o náhrade trov konania (výrok IV.), nebol rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý odvolaním, preto v zmysle § 367 ods. 3 CSP zostáva rozsudok nedotknutý.

13. V prejednávanej veci ide o konanie, v ktorej je súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania. Žalovaný v odvolaní namietal len vecnú správnosť výroku o splatnosti uloženej povinnosti. Žalovaný v odvolaní teda nenamietal opodstatnenosť uplatňovaného nároku čo do základu, i čo do výšky a nespochybnil ani vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, preto odvolací súd sa zaoberal len vyššie uvedeným aspektom odvolania žalovaného, teda otázkou, či existujú dôvody na to, aby žalovanému bolo umožnené uhrádzať žalobcovi priznanú istinu s príslušenstvom v splátkach.

14. Žalovaný už pred okresným súdom konštatoval, že je spolu s manželkou v zlej finančnej situácii, nakoľko zabezpečujú starostlivosť o maloleté dieťa a súčasne napriek tomu, že sú obaja zamestnaní, výška ich dlhov, na základe ktorých majú výdavky, v podstatnej miere likviduje ich príjem. Žalovaný má dlhy voči piatim veriteľom vyplývajúce z ôsmich zmlúv o úvere a dlh z hypotekárneho úveru, zároveň má výdavky v súvislosti s domácnosťou a so zabezpečením starostlivosti o maloleté dieťa. Je zrejmé, že žalovaný má záujem svoje záväzky splatiť, avšak zaplatenie dlžnej sumy v lehote 3 dní po právoplatnosti tohto rozhodnutia je pre neho likvidačné. Predložil rozpis výdavkov v domácnosti, ako aj dlhy, ktoré je povinný uhrádzať. Navyiac žalovaný sa lieči na chronickú pankritídu, ktorá vyžaduje prísnu a finančne náročnú diétu. Jeho pracovisko je vzdialené 170 km, s čím súvisia jeho náklady na cestovanie do zamestnania.

15. Podľa § 232 ods. 3, 4 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškание s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

16. Z obsahu spisu vyplýva, že výška príjmu žalovaného spolu s manželkou a súčasne výdavky v domácnosti mu neumožňujú uhradiť dlžnú sumu 1.206,50 € s príslušenstvom v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie, na základe ktorej skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu (v paričnej lehote) zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť sumu 1.206,50 € spolu s príslušenstvom v splátkach, a to po 35,- € mesačne, ktoré splátky je povinný zasielať žalobcovi vždy do 20. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok. Splátky vo výške 35,- € mesačne tak, ako ich určil odvolací súd spĺňajú kritériá primeranosti splátok jednak vzhľadom k povahe prejednávanej veci, keď žalovaný čiastočne hradil pohľadávku žalobcu a súčasne okresný súd vyhodnotil, že zmluvu o pôžičke, na základe ktorej bola pôžička poskytnutá žalovanému, je nutné považovať za bezúročnú a bez poplatkov v dôsledku toho, že žalobca ako dodávateľ v zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy. Odvolací súd prihliadol aj k výške priznaného nároku a k osobným pomerom žalovaného. Uvedené dôvody umožňujú použitie výnimky zo zákonnej zásady zaplatiť dlh do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súčasne ale odvolací súd rozhodol, že v prípade riadneho a včasného nezaplatenia čo i len jednej splátky sa stáva zročným celé peňažné plnenie.

17. Na záver odvolací súd poznamenáva, že pri rozhodovaní zohľadnil aj dobu, po ktorú bude žalovaný dlh vo vzťahu k žalobcovi splácať. S prihliadnutím na výšku pohľadávky záujem žalovaného splatiť dlh a na skutočnosť, že žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril, dospel odvolací súd k záveru, že je primerané možnostiam žalovaného, aby súdom uloženú sumu 1.206,50 € s príslušenstvom splnil v mesačných splátkach po 35,- € pod následkom straty výhody splátok.

18. Vzhľadom na tieto dôvody odvolací súd rozhodol tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v paričnej lehote podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný, preto mu nevznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešným v celom rozsahu bol v odvolacom konaní žalovaný, na základe ktorého odvolania došlo k zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie v paričnej lehote. Žalovanému však trovy odvolacieho konania nevznikli. Ak strane podľa obsahu spisu žiadne trovy nevznikli, je v súlade s článkom 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28. 02. 2018).

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).